

Halotti beszédek. 259

KNY-19-
02515

I M A

H. SZENTMÁRTONI

GEDŐ JÓZSEF

KOPORSÓJA MELLETT

KOLOZSVÁRTT

augustus 30-kán 1855.

KRIZA JÁNOS

kolozsvári unitarius pap által.

Nyom. a rom. kath. lyc. betűivel.

II. SZENTMÁRTONI

GÉDŐ JÓZSEF

KOPORSÓJA MELLETT

Homorod-szent-mártoni Gédő József született 1778-ban augusztus 22-kén;
meghalt Kolozsvárt 1855-ben augusztus 29-kén cholérával kezdődő s inlázon
végződő rövid betegségben; eltemettetett ugyanott augusztus 30-kán a hasongardi
temető melletti Demeterféle kertben.

KIRÁLY JÁNOS

Kolozsvári unitárius pap által.

KNY-13-02515

Nyom. a rom. kath. lye. példány.

Örök Isten, sorsunkat nagy hatalommal s bölcseséggel igaz-
gató mennyei Felség! Atyánk életünkben, Atyánk halálunkban is!

Gyermeki alázattal hajlunk meg Te előtted minden válto-
zások közt, a melyeknek örök hánykodásban lévő hullámain le-
beg éltünk sajkája. Nem tehetjük ugyan, hogy gyenge szívünk
meg ne rendüljön a Te ellentállhatlan hatalmadnak érzésében;
de másfelől fölemel és megbátorít a gondolat, hogy e hálalmat
rajtunk egy végtelen bölcseségű s jóságú édes atya gyakorolja,
a kinek szent akaratjából kezdtük futni e földi pályánkat, s a
kinek szabad jótetszése szerint végződik a rövid vándorlás, hogy fen-
sőbb, tökéletesebb létpályán, a Te közeledben, oh legtisztább
Lélek! élvezzük idvezülteid boldog életét, hogyha a földön létel
próbaideje alatt a fölfelé törekedő lélek tiszta szent szerelmével
kerestük az igazságot, s annak ismeretében s erők szerénti gy-
akorlásában találtuk főgyönyörünket, üdvességünket.

Szent és imálandó vagy Ur Isten! minden rendeléséidben!
Ámbár a bölcsék lángelméje sem éri fel a te lényedet, s a föld,
ezen mi bujdosó csillagunk, nem nyújthat nekünk eléggé magas
álláspontot, a honnan atyai világkormányodnak dicső rendszerét
átpillantassuk: mindazonáltal a szűk láthatár is, a meddig ter-
jedhet rövidlátásu szemeink pillantása, bölcseséged csodadolgait
tünteti elénk, s szeretetedről teszen tanubizonyságot minden Te
cselekedetidben. Imádunk azért Tégedet minden dolgaiddban; imá-
dunk azon rendeléséidben is, a melynek titkos értelmét felbont-
hatatlan pecsétetek zárják el szemeink elől.

Akaratodból van az is, szent Atyánk! hogy az emberek
egyszer meghaljanak, — s ezen Te akaratodban szívünk az imá-
dás szent érzelmével sejdíti a Te gondviselésed legmélyebb böl-
cseségét, s vegyenek bár körül bennünket a halál rettentései,

megbátorit az édes hiedelem, hogy ha meghalunk is, a Te akaratodból halunk meg, és a halálban is édes Atyánk maradsz Te, a ki nem a halottaknak, hanem az élőknek vagy Istene, — nem rontod össze emberi valónkat, midőn a vésznek, romlásnak szellemeként összerombolod, porrá zúzod külső emberünket, mint hullatag porhajlékunkat: sőt inkább alkotsz, építesz akkor is a Te hatalmasan rontó kezeddél, — megtartó szabadító angyalul küldöd hozzánk a halált, mely nemesebb részünket, a lelket, az igazi embert, kifejtse a bús romok közül, s egy ujjaszületett, szebb és tökéletesebb létel fokára áthelyeztesse.

Hála s dicsőség Tenéked, bölcs és jóságos Isten! hogy bennünket a halhatatlanság szép reményével megajándékoztál, s ez által a halál félelmei és a koporsó retentései ellen megerősítél. Ne engedd, hogy földi viszontagságos életünk ezen áldott hű barátját, a reményt, a kételyek sötét szellemének rabjával oda-vetvén, magunkat a legnagyobb és legédesebb vigasztalástól önkényt megfosszuk; add inkább nekünk az erő és bátorság lelkét, mely minket emberi lényünknek a Te isteni természetteddel való rokonságáról s ennél fogva saját lelkünknek is halhatlan életre lett dicső hivatásáról mind inkább meggyőzzön és arra elkészítsen.

Hála Tenéked, Uram, mindazon áldásidért is, melyeket ezen Tebenned elnyugodott jó és hű szolgálddal egy szép hosszú élet időszakán át éreztettél. Te megdicsőítéd magadat az ő egész élete folyásában, késő öregségéig, tisztes megöszültéig atyai kegygyel hordozván őtet vándorútain; a Te hű gonviselésed szárnyait láttuk ő rajta nyugodni az édes és keserű sorsok napjaiban; lelked ereje gyámolgatta a legsúlyosabb próbák alatt is, a melyek emberi érzékeny szívet érhetnek. Megáldád őtet a bölcs lélek változhatatlan derűségével, az ártatlan jó kedély örök vidorságu ifjúságával, a valódi életbölcsesség és csendes türelemnek lelkével; megáldottad az igazság kioltathatlan szomjával, s e mellett az emberszeretet önzetlen tiszta indulatával, mely őtet egy csendesen munkálkodó hű apostollá szentelé föl az igazság drága kincseinek gyűjtögetésében oly czélból, hogy azok által a maga környezetében gazdagabbá és nemesbbé tegyen több-lelket és szívet, mint az övé gazdag és nemes vala.

A Te országodnak volt ő fáradhatatlan hű munkása, a világoság országának, a melyben ragyog egyedül az igaz dicsőség; prófétai lélekkel csüggett ő a szebb és boldogabb jövőn, melyet a tudományok tisztább fényének elterjedése deritend föl az összes emberiségre; ez ügyért epedezett ő, ez ügyért áldozott ő mint legszentebb oltár szolgálatában foglalkozó főpap, — vitézkedett mint legnemesb hódító harcznak bajnoka. S a próféta immár a Te trónod közelében áll, oh legtisztább Lélek! és színed előtt is, hisszük, azért epedez szíve, azért rebeg Tehozzád buzgó imája, hogy segéld lelke szerelmét e földi honában, a felvilágosodás ügyét eléhaladni és diadalmaskodni; és a főpap már bejutott a mennyei szentekszentébe, azért esengve Tenéked ott fenn is, oh legszentebb Való! hogy segéld e földi országodban nevednek megszenteltetését a nemesb és emberiebb érzelmek által; és az igazság s erény szelid bajnoka mennyországodba érkezett, elvenni Tetőled, igaz birájától az élet koronáját.

Atyánk, Istenünk! hisszük, mert mennyői szózat nyilatkoztatja: Boldogok a halottak, kik az Urban halnak meg. Ugyvagyön bizonyára, a Lélek mondja: mert megnyugosznak az ő fáradságoktól, és az ő cselekedeteiknek jutalma követi őket; hisszük, hogy a Te hű szolgád mostan a legfelségesebb eszmék és igazságok örök forrásából meríti a boldogult lelkek elfogyhatatlan örömeit: nem érte, a mi már megdicsőült szerelmesünkért, hanem utána folynak könnyeink, mert szerettük volna őtet örökké birni, szerettük volna az ő derült arcáját örökké közről látni, s angyalian szelid és nemes lelkének hatása alatt élve, a Szépnek, Jónak s Igaznak szent szerelmére megszűnés nélkül buzdíttatni. Szenteld meg, Atyánk! megilletődött lelkünk fájdalmát; mert a nagy és jó lelkek, a fegyhetlen tiszta jellemek tőlünk elszakadásán búsongva, nemcsak egyéni s családi vesztesékek miatt kesergünk, de éreztük főleg a haza és emberiség, a vallás és egyház szent érdekein történő csapást, s az erkölcsi és szellemi öröknek gyakran oly súlyos fogyatkozását. Ilyetén borús percekben emeld gondolatinkat a halál kapuján erőt vett hivedre; tüntesd szemeink elé mindazon sok becses tulajdont, a mit őbenne birtunk, a nemes erények, a józan életbölcseési elvek szent hagyományát, az igazság és

világosság ügyében tett áldozatok fénylő nyomait; azonnal enyhül bánatunk, derültebbé lesz arcunk, felszáradnak fájdalmas könyeink. E gondolatokkal, de mindenekfelett szent lelked erősítő kegyelmével ihlesd, oh minden vigasztalások Istene! a mélyen megilletődött családot, a mely érzelmi s lelki központját szemlélni a szeretett jó öregben már annyira megszokta vala; enyhítsd a rokonok, barátok, jóismerősök benső fájdalmát; vigasztalj mindnyájunkat az erő, remény és csendes kitérés lelkével; tégy méltókká a nemes lelkek szellemi örökségeikre, hogy azokat hasznosítani teljes erőnkből iparkodjunk, s dicső emlékeiket szívünk szentélyében hű gonddal őrizni buzgólkodjunk. — Édes Idvezítőnk nevében hallgass meg minket. Amen.

Isten veled már szent árnyéka az emberek legjobbjának! Legyen csendes a te nyugalmad, áldott és hű kegyelettel örzött emlékezeted az emberek között!

